

کابل

در چهارشنبه فاجعه

صفحه ۲

تاجیکستان:

خود از مرزهای خویش

با افغانستان حراست می‌کنیم

تاجیکستان رسماً اعلام کرد که کنترل مرزهای کشورش با افغانستان در اختیار سربازان مرزی خودش خواهد بود و نیروهای روسی نقشی در آنجا نخواهند داشت.

قبلاً وزارت دفاع روسیه اعلام کرده بود که کنترل مرزهای تاجیکستان و افغانستان را به دلیل افزایش نگرانی‌ها پیرامون ناامن شدن این مناطق، در برنامه خواهد داشت و به احتمال زیاد، حفاظت از این مرز را سربازان روس به عهده خواهند گرفت.

اما اکنون یک مقام ارتش تاجیکستان می‌گوید که چنین تصمیمی را در برنامه همکاری‌های مشترک...
ادامه صفحه ۶

تمایل دوباره کابل به دهلی

نخست‌وزیر هند به کابل می‌آید

افکن «ام ای ۲۵» هند به افغانستان گفت‌وگو شده است. توابع غورزنگ، سخنگوی شورای امنیت ملی افغانستان گفته است که کابل و دهلی نو در سفر اتمر به آن کشور در باره مبارزه مشترک علیه تروریسم و کمک‌های امنیتی و اقتصادی هند به افغانستان، گفت و گو کرده اند.

رسانه‌های هند، پیش از سفر اتمر به دهلی نو گزارش دادند که هند چهار فروند هواپیمای جنگی Mi۲۵ به افغانستان کمک می‌کند. کابل پیش از این هم در سال ۲۰۱۳ میلادی از دهلی نو تقاضای کمک نظامی کرده بود، اما بی پاسخ مانده بود.

افغانستان، به موازات کاهش همکاری‌های امنیتی و سیاسی با اسلام آباد، رقیب دیرینه دهلی نو، به هندوستان، نزدیک شده است و نماینده‌گان مجلس افغانستان، از گسترش همکاری‌های امنیتی با هند استقبال کرده اند.

نخست‌وزیر هند، پس از سفر دوروزه حنیف اتمر مشاور امنیت ملی رییس جمهوری افغانستان به هندوستان، به زودی به کابل می‌آید.

سفر نارندرا مودی به افغانستان پس از کش‌وقوس‌های زیاد کابل با دهلی در طی یک سال گذشته صورت می‌گیرد. منابع گفتند که مقام‌های دو کشور در حال بررسی جزئیات برنامه سفر نخست‌وزیر هندوستان به افغانستان هستند.

مشاور امنیت ملی رییس جمهوری افغانستان هفته گذشته سفری دو روزه به دهلی نو انجام داد و علاوه بر دیدار با همتای هندی خود، با شماری از مقام‌های بلند پایه هند در باره همکاری‌های نظامی به ویژه کمک‌های دهلی نو برای تقویت نیروهای هوایی کابل، گفت‌وگو کرد.

منابع دولت افغانستان گفتند که در سفر اتمر به هندوستان، طرفین همچنین در باره تحویل چهار فروند بالگرد بمب

کارشناسان می‌گویند اهمیت افغانستان برای هندوستان، مانند اهمیت پاکستان برای چین است.

پس از روی کارآمدن دولت وحدت ملی، کابل به شکل بی‌پیشینه‌یی به اسلام‌آباد تمایل نشان داد و برخی از مقام‌های پاکستان هم رییس جمهور غنی را همکار و متحد خوب خود اعلام کردند؛ اما دیری نگذشت که روابط دو کشور بار دیگر برهم خورد.

کابل معتقد است که اسلام آباد در قبال افغانستان صادق نیست و از هر راه ممکن برای تضعیف و سرنگونی حکومت در کابل کار می‌کند.

معاون مجلس:

رییس جمهور عبدالعلی محمدی را برکنار کرد

ارگ:

محمدی برکنار نشده است

هیأت اداری مجلس نماینده‌گان می‌گوید که رییس جمهور غنی به درخواست آنان مبنی بر برکناری مشاور حقوقی خویش پاسخ مثبت داده و عبدالعلی محمدی را برکنار کرده است.

نذیر احمدزی معاون دوم مجلس نماینده‌گان گفت، از این‌که رییس جمهور درخواست هیات اداری در مورد برکناری آقای محمدی را پذیرفته، خیلی خرسند هستند.

وی می‌گوید که محمدی در قضیه ساخت شهرک و راهایی یکی از مقروضان کابل بانک، مرتکب نقض آشکار قانون شده است.

اخیراً ارگ و وزارت شهرسازی در تفاهم‌نامه‌یی، پس از انتقادهای تند...
ادامه صفحه ۶

وزیر خارجه آلمان:

مهاجران افغانی را برمی‌گردانیم

فرانک اشتاین مایر، وزیر خارجه آلمان روز جمعه از بازگرداندن پناهجویان افغانی که درخواست پناهنده‌گی آنها رد شده است، حمایت کرد.

اشتاین مایر در نشست خبری در برلین در واکنش به خبر منتشر شده در نشریه اشپیگل به نقل از یکی از مقامات سفارت آلمان در کابل درباره ممکن نبودن بازگرداندن افغان‌ها به خاطر شرایط بد امنیتی افغانستان، گفت که دولت...
ادامه صفحه ۶

در برگ‌ها

حکومت
وحدت ملی؛
از تحول تا
تهوع!

تونس
از استبداد
تا اسلام‌گرایی
مردم‌سالار

چند
همسری
یا تک
همسری
در اسلام

پیکرهای هفت
مسافر در
جاغوری به
خاک سپرده شد

علی پارسا

وقتی کاسه صبر مردم لبریز می شود

کرده است. شعار «مرگ بر ارگ» و «مرگ بر حکومت وحدت ملی» برخلاف ادعای ارگ‌نشینان، صدای یک تن یا دو تن از تفرقه‌افکنان و هیزم‌آوران دشمن نبوده و نیست، بلکه صدای میلیون‌ها انسانی است که یک سال و چندماه پیش با شور و شغف فراوان به پای صندوق‌های رای رفتند تا فردایی بهتر را رقم زنند؛ حال آن‌که امروز بیشتر از دیروز در منجلاب بدبختی و بحران دست‌وپا می‌زنند.

ندانم‌کاری‌های حکومت، آفت جدید دیگری است که امروز در کنار عارضه‌هایی همچون فساد و بی‌کفایتی و خودخواهی و... سربرآورده است. تعیین والی کندز پس از ماه‌ها تأخیر و برکناری آن پس از سقوط شهر، نشانه‌یی روشن از ندانم‌کاری حکومت در شرایط کنونی است. نمونه دیگر آن، امضای موافقت‌نامه دند غوری علی‌رغم مخالفت‌های بسیار مردم است که پس از پرداخت هزینه‌های سنگین، مدتی بعد ملغا می‌شود. یا مثلاً امضای تفاهم‌نامه با مجرمی چون خلیل فروزی است که بلافاصله پس از چند روز ملغا می‌شود. این نمونه‌ها و شاید ده‌ها نمونه دیگر را می‌توان به گونه واضح برشمرد که گواه بر رفتن قافیه از دست سران این حکومت است.

بدون شک سلسله تظاهرات‌های افغانستان شمول روزهای گذشته و احتمالاً روزهای آینده، همه اعتراضی به ندانم‌کاری‌های حکومت در شرایط حساس کنونی است. این اعتراضات اگر پاسخ عملی درخوری نیابند، می‌تواند کمر نیم‌بند حکومت موجود را درهم شکنند. رییس‌جمهور غنی و اعضای حکومتش باید بدانند که با توجیه وضعیت و یا بهانه‌تراشی نمی‌توانند اوضاع کشور را سامان دهند. وظیفه هر حکومتی در مرحله نخست تأمین جان شهروندان کشور است. حکومتی که نه می‌تواند به نیازهای اقتصادی و اجتماعی و سیاسی و فرهنگی جامعه پاسخی درخور بدهد و نه هم می‌تواند امنیت شهروندان را تأمین کند، نه مشروعیتی در میان مردم خواهد داشت و نه هم مقبولیتی!

صدهزار نفر همراه شد. علی‌رغم شور و احساسات فراوان معترضان، سکوت ارگ که در فاصله چندصد متری مظاهرکنندگان موقعیت داشت، سبب نارضایتی بیشتر معترضان و نفوذ آن‌ها به محوطه داخل ارگ شد. تیراندازی محافظان رییس‌جمهور غنی به سوی معترضان، تعدادی زخمی برجای گذاشت و درست پس از آن بود که رییس‌جمهور حاضر با ملاقات با نمایندگان مظاهرکنندگان شد.

برآیند نشست ارگ اما چیزی جز طفره رفتن از تمامی پنج خواسته اعتراض‌کنندگان نبود؛ حکومت نه تپه‌یی را برای دفن پیکر شهدای یادشده اختصاص داد و نه هم به خواست ایجاد یک قول اردو در مناطق مرکزی کشور چراغ سبز نشان داد. تنها وعده‌یی که آن‌هم به گونه مبهم و مرموز داده شد، تأمین امنیت راه‌ها و مناطقی بوده که تا کنون شاهد بیشترین گروگان‌گیری‌ها بوده است. با پایان این نشست، هرچند هیچ یک از خواسته‌های معترضان برآورده نشده بود؛ اما دامن اعتراض تا نیمه‌های شب برچیده شد و جنازه‌ها به جاغوری انتقال یافت. و در روز آینده نیز سازماندهندگان به یک نشست مطبوعاتی بسنده کردند. با این وجود اما سلسله‌یی از راهپیمایی‌ها و اعتراض‌های دادخواهانه مشابه در تعدادی از ولایات دیگر به سرعت شکل گرفت و گمان می‌رود که این حرکت‌های اعتراضی و دادخواهانه در روزهای آینده نیز تداوم یابد.

آنچه در قبال این راهپیمایی نباید از آن غافل شد، این است که بر اساس قراین موجود، این حرکت مدنی و ملی در حقیقت نوعی واکنش به بی‌کفایتی حکومت جدید و حکومت پیشین در تأمین امنیت شهروندان و حقوق اولیه‌شان است. آن‌چه این خیل عظیم مردم را به خیابان‌ها کشانید، لبریز شدن کاسه صبر آن‌ها نسبت به اوضاع نابسامان حکومت بود که به گونه بی‌سابقه سبب رشد نارضایتی و ناامیدی نسبت به اوضاع سیاسی و اجتماعی کشور شده است. این اعتراض، فریاد متراکم شده و انباشت یافته شهروندان کشور طی ماه‌ها و سال‌های متمادی است که از گلوی بریده «شکریه» ۹ ساله فوران

بدون شک تظاهرات صدهزار نفری روز چهارشنبه کابل، یکی از پرشورترین و پرشکوه‌ترین حرکت‌های مدنی در طول دهه‌های اخیر به شمار می‌آید. حضور گسترده مردم از اقوام و اقشار مختلف جامعه به منظور دادخواهی برای شهدای زابل، از بسیاری جهات حایز اهمیت و به تبع آن، نیازمند واکاوی است. به‌خصوص با در نظر گرفتن این‌که این تظاهرات در کابل خلاصه نشد و در کوتاه‌ترین زمان ممکن در بسیاری از ولایات و ولسوالی‌های دیگر، الهام‌بخش حرکت‌های مدنی مشابهی شد که همسو با جریان مادر، به دادخواهی برای قربانیان قساوت‌های تروریستان و انتقاد از بی‌کفایتی حکومت پرداختند. این اعتراض و خیزش خودجوش از آن‌جا که از پتانسیل فوق‌العاده چشم‌گیری در بسیج شهروندان در اقساقاط کشور برخوردار بوده، اهمیت وافری دارد. هرچند این حرکت هنوز ظاهراً به نقطه پایانی خود نرسیده و هر آن ممکن است به سان سیل مسیر جدیدی برای پیشروی خود در پیش گیرد، اما تا همین مقطع هم قابل نقد و نظر است. به علاوه، بررسی و تحلیل این حرکت می‌تواند نقش موثری در اصلاح اوضاع داشته باشد.

این خیزش مدنی هرچند به گونه خودجوش سازمان یافته، اما بدون شک با هماهنگی‌ها و برنامه‌ریزی‌های مقدماتی همراه بوده است. روند انتقال ۷ شهید سر بریده شده - شامل دو زن و یک دختر ۹ ساله - از غزنی به کابل، اولین مرحله این دادخواهی بود که پس از آن علی‌رغم تلاش‌های بسیار مسوولان حکومتی برای انتقال پیکر شهدا به شفاخانه چهارصد بستر وزیر اکبرخان، با مقاومت فعالان مدنی و ستاد مردمی دادخواهی شهدا، جنازه‌ها در شام روز سه‌شنبه به محل تجمع صدها تن از دادخواهان منتظر در مصالای شهید مزاری منتقل شدند و در کنار شب‌نشینی با حضور پیکرهای هفت شهید، برنامه راهپیمایی مردمی برای روز چهارشنبه ریخته شد. در صبح روز چهارشنبه، راهپیمایی گسترده مردمی از غزب کابل آغاز و در حوالی ظهر در میدان پشتونستان با تجمع حدود

سخن‌ماندگار کابل در چهارشنبه فاجعه

در پی جنایتی هولناک و تکان‌دهنده که از سوی گروه‌های هراس‌افکن در زابل اتفاق افتاد، هزاران تن از شهروندان کابل روز چهارشنبه هفته پیش به خیابان‌ها ریختند و صدای دادخواهی سر دادند. گروه‌های هراس‌افکن با سر بریدن هفت شهروند غزنی به شمول یک دختر به فجیع‌ترین شکل ممکن در راه زابل، جنایتی نابخشودنی انجام دادند که وجدان هیچ انسان بیداری را آرام نمی‌گذارد. این جنایت چنان موجی از اعتراض و انتقاد را برانگیخت که در روز چهارشنبه، هم‌زمان با انتقال اجساد قربانیان به کابل، هزاران تن وارد خیابان‌ها شدند و شعار عدالت‌خواهی سر دادند. آن‌ها تا نزدیکی‌های ارگ ریاست جمهوری خود را رساندند و از رهبران دولت خواهان توجه به خواسته‌های‌شان شدند.

این تظاهرات هرچند مسالمت‌آمیز آغاز شد، ولی با مسالمت ادامه نیافت و به دلیل هجوم تظاهرکنندگان به دروازه‌های ارگ و شلیک گلوله از سوی محافظان ریاست جمهوری، دست‌کم ده تن مجروح و یک تن دیگر کشته شد. تظاهرکنندگان تا پاسی از شب را در اطراف قصر ریاست جمهوری باقی ماندند و زمانی که اعضای دولت به شمول رییس جمهوری با نمایندگان آن‌ها دیدار کردند، جو ملتهب آرام شد و تظاهرات به پایان رسید. تظاهرکنندگان خواسته‌های خود را در یک قطع‌نامه پنج ماده‌یی به سران دولت سپردند.

در همین روز، مجلس نمایندگان نیز شاهد نشست التهاب‌آمیزی در رابطه با فاجعه جاغوری بود و در آن‌جا شماری از نمایندگان مردم، خواهان برگزاری جلسه هر دو مجلس و فراخوانی سران دولت شدند. عده‌یی در مجلس نمایندگان ضمن این‌که جنایت زابل را تکان‌دهنده می‌خواندند، لبه تیز انتقادات‌شان را متوجه سران دولت کرده بودند. آن‌ها می‌گفتند که سران دولت در رهایی این اسیران به‌موقع عمل نکرده و گذاشته است که جنایتی به این بزرگی انجام شود. حالا دولت در پی وعده به تظاهرکنندگان، می‌خواهد عوامل جنایت را جست‌وجو و به پنجه قانون بسپارد. این دو پرسش اما در این رابطه مهم می‌نماید: نخست این‌که گروه‌های هراس‌افکن با کدام مجوز شرعی دست به چنین جنایات هولناکی می‌زنند و چه اهدافی را دنبال می‌کنند؟ دوم این‌که دولت با کدام مکانیزم و برنامه می‌خواهد عوامل این جنایت را بازداشت و محاکمه کند؟

پاسخ پرسش اول را در رویکرد گروه‌های هراس‌افکن به آموزه‌های دینی و ارایه قرائت فاشیستی از آن‌ها می‌توان جست. گروه‌های تندرو و متعصب با برداشت فاشیستی از آموزه‌های دینی، به جنایات خود رنگ و لعاب تقدس می‌زنند. این‌گونه تعبیرها و تفسیرها البته محدود به جهان اسلام و قشرهایی از مسلمانان نبوده و در تمام ادیان می‌توان گروه‌های مشابه را سراغ گرفت. در قرن‌های پانزده و شانزده میلادی برخی گروه‌های مقتدر در جهان مسیحیت که قدرت سیاسی را نیز در اختیار داشتند، با چنین برداشتهایی از آموزه‌های عیسویت، چنان جنایاتی را در جهان رقم زدند که حتا نظیر آن را در کل تاریخ بشریت نمی‌توان یافت. در سده‌های پسین جای چنین گروه‌هایی را شماری از گروه‌های منتسب به اسلام به خود گرفت که بر جنایات خود روپوش مذهبی و دینی می‌انداختند. شاید مهم‌ترین گروهی که در این سال‌ها از همه شناخته شده‌تر است، القاعده باشد که یک‌باره اعلام جنگ با تمام بشریت سر داد.

القاعده و گروه‌های هم‌راستا با آن، از آموزه‌های دینی برداشت و قرائتی را ارایه می‌دهند که با اهداف سیاسی آن‌ها همخوانی داشته باشد. به همین دلیل، آن‌ها قتل و کشتار را جایز می‌شمارند و به افراد خود دستور می‌دهند که بی‌رحمانه همه را بکشند. این گروه‌ها با جنایت و اختلاف در میان انسان‌ها، هدف‌های سیاسی خود را دنبال می‌کنند، بدون آن‌که رابطه علی میان این هدف‌ها و آموزه‌های دینی وجود داشته باشد. گروه‌های تندرو تا زمانی که زنده‌اند، می‌کشند و اگر روزی دست از کشتار انسان‌ها بردارند، عملاً به زنده‌گی خود نیز پایان داده‌اند؛ چون در ورای ایدیولوژی مرگ و خشونت، این گروه‌ها هیچ برنامه و سیاست دیگری را دنبال نمی‌کنند.

و اما پاسخ به پرسش دوم، نیاز به بررسی‌های جدی‌تر و همه‌جانبه‌تر دارد. این بار نخست نیست که اتفاقی مانند اتفاق زابل می‌افتد. گروه‌های هراس‌افکن در قندوز، فاریاب، ننگرهار، غور و چندین ولایت دیگر کشور جنایاتی مشابه صورت داده‌اند. هر بار نیز که این جنایات واکنشی در میان شهروندان برانگیخت، سران دولت با وعده و وعید تلاش کردند که جو ملتهب را آرام سازند. واقعاً تا چه زمانی باید در برابر چنین جنایاتی، از سیاست مدارا و مماشات استفاده کرد؟ تا چه زمانی باید عده‌یی بی‌رحمانه بکشند و دولت نکوهش کند؟

سیاست تقبیح و نکوهش نمی‌تواند چاره‌ساز باشد و گروه‌های جنایتکار را از هدف‌های‌شان بازدارد. کارل پوپر، مهندس دموکراسی لیبرال، در یکی از آثار خود خشونت را در برابر خشونت‌گرایان قابل توجیه می‌داند و می‌نویسد تا زمانی که عده‌یی تلاش دارند با ایجاد رعب و وحشت زنده‌گی دیگران را مختل کنند، باید با همان شیوه‌های خودشان سرکوب و از صحنه بیرون رانده شوند.

از جنایتکاران انتظار رحم و شفقت را داشتن، آب در هاون کوبیدن است. این گروه‌ها هدفی غیر از کشتن و ایجاد وحشت ندارند. دولت نیز باید اقدام‌های قاطع در برابرشان داشته باشد. دفاع از جان و مال مردم، جزو وظایف دولت‌هاست. دولتی که توانایی دفاع و پاسداری از حقوق مسلم شهروندان خود را نداشته باشد و یا در این عرصه دچار سستی و ضعف شود، نام حکومت را بر آن گذاشتن، اشتباه بزرگی است. انسان‌ها برای این رای به ایجاد دولت داده‌اند که ارزش‌ها و آزادی‌های‌شان در برابر دشمنان مصون باشد. دولت افغانستان در این عرصه ضعف نشان داد و به همین دلیل نیز مورد انتقاد جدی تظاهرکنندگان قرار گرفت. هرگونه تعبیر دیگری از تظاهرات روز چهارشنبه، ارایه خطایی بزرگ است. باید به خواسته‌های مردم احترام گذاشت و در راه عملی کردن آن‌ها توجه نشان داد و نه این‌که از یک حرکت چندین‌هزار نفری، تعبیر و تفسیرهای من‌درآوردی به خورد دیگران داد که هیچ دردی را دوا نمی‌کند و همان آب به آسیاب دشمن ریختن است.

افغانستان به سازمان تجارت جهانی ملحق می شود

بخشی از سیستم سازمان تجارت جهانی سود ببرد. این اقتصاددان به دوپچه وله گفت: «افغانستان پیش از این در طول روند الحاق به سازمان تجارت جهانی موانع گمرکی را برداشته بود که این مسئله سبب رقابت در واردات در برخی بخش های صنعت شده بود و مردم توانسته بودند از بهای پایین کالا سود ببرند.»

پس از رشد اقتصادی قابل توجه در ده سال گذشته، اقتصاد افغانستان یکباره طی دو سال اخیر سقوط کرد. این وضعیت به دلیل خروج سرمایه گذاران و سازمان های امدادی خارجی از کشور در پی خروج نیروهای بین المللی به وجود آمد. به عنوان مثال، رشد «تولید ناخالص ملی» در سال گذشته به ۲ درصد کاهش یافت این در حالی است که دو سال پیش از آن، این رقم ۹ درصد بود.

به گزارش «آژانس حمایت از سرمایه گذاری افغانستان»، در پی کاهش اعتماد سرمایه گذاران اقتصادی، سرمایه گذاری مستقیم خارجی در نیمه اول سال روان ۳۰ درصد کاهش یافت.

یک بررسی که در ماه اگست از سوی «اتاق تجارت و صنعت افغانستان» منتشر شد، نشان می دهد که شرایط بازار از ماه جنوری تا جون ۲۰۱۵ رویه نزولی داشت. سقوط وضعیت اقتصادی در افغانستان همچنان با بیکاری و خروج سرمایه همراه بوده است. این مسئله همچنان درآمد کم حکومت از مالیات را بیشتر کاهش داد که این منجر به بحران پولی در این کشور گردید.

جنجال سیاسی و ناامنی وضعیت بد اقتصادی عمدتاً به خاطر تداوم بن بست سیاسی و بدتر شدن اوضاع امنیتی در این کشور است. «حکومت وحدت ملی» که متشکل از رئیس جمهور اشرف غنی و عبدالله عبدالله رییس اجرائیه است، متهم به ناکارآمدی و ایجاد دو قدرت موازی است. بسیاری ها می گویند که حکومت بین اشرف غنی و عبدالله و تیم هر دو نفر تقسیم شده است. این شکاف داخلی در حکومت در زمانی که ناامنی روز به روز بیشتر می شود، اعتبار اقتصادی کشور را زیر سوال برده است. وضعیت شکننده امنیت در افغانستان هنگامی به چشم آمد که شورشیان طالبان برای چند روز توانستند شهر مهم کندز را به تصرف خود درآورند.

بنابراین کارشناسان معتقدند که نیاز است کابل به بهبود امنیت تمرکز کند تا بتواند به این ترتیب از مزایای عضویت در سازمان تجارت جهانی سود ببرد. میثائیل کولگمن، کارشناس جنوب آسیا

آلمان به افغانستان سربازان بیشتری می فرستد

بنابر تصمیم نیروهای ائتلاف بین المللی به رهبری ناتو در افغانستان، قرار بود در پایان سال ۲۰۱۶ روند کاهش نیروهای باقیمانده در این کشور نیز آغاز گردد؛ اما در ادامه تشدید حملات طالبان، اکنون در زمینه تجدید نظر صورت گرفته است.

اردوی فدرال آلمان در نظر دارد با ۱۳۰ سرباز بیشتر، تعداد نیروهای اردوی این کشور در افغانستان را به ۹۸۰ سرباز افزایش دهد. این مطلب را همچنان رایتر ارنولد سخنگوی سیاست های دفاعی ای حزب سوسیال دیموکرات آلمان نیز تأیید کرده است. شمار محدودی از نیروهای اردوی آلمان پس از خروج نیروهای بین المللی از افغانستان در پایان سال ۲۰۱۴ به منظور آموزشدهی و مشورت به نیروهای امنیتی و اردوی افغانستان در این کشور باقی ماندند.

بنابر اظهارات ارنولد به روزنامه «برلینر سایتونگ» با افزایش تعداد نیروهای آلمان در افغانستان، نحوه مأموریت این نیروها تغییر نمی کند؛ بلکه اردوی فدرال آلمان باید مسوولیتی را که قابل اجرا باشد، به دوش گیرد. قبل از این وبلاگ اختصاصی در مسایل دفاعی و سیاستهای امنیتی بنام «اُگین گِراد اوس» ضمن گزارش در این ارتباط نوشته بود که مأموریت جدید نیروهای اردوی آلمان به رهبری ناتو نیز فقط در امور مشوره دهی و آموزش نیروهای اردو و امنیتی افغانستان تجویز شده است.

اما به گزارش وبلاگ مذکور این مأموریت، یک مأموریت جنگی نخواهد بود، مأموریتی که بیش از همه از جانب سیاستمداران اتحاد احزاب مسیحی این کشور برای حفاظت پناهجویان اخراج شده افغان از آلمان پیشنهاد می گردد. تمديد حضور سربازان آلمان در شمال افغانستان بنابر گزارش مجتمع خبری «اشپگل آنلاین» قرار است کابینه فدرال آلمان متن مأموریت سال ۲۰۱۶ نیروهای اردوی فدرال این کشور را به روز چهارشنبه آینده به تصویب رساند. بنابر گزارش مذکور، سپس پارلمان فدرال آلمان در زمینه تشکیل جلسه می دهد و براساس طرح مأموریت جدید در افغانستان نیروهای آلمان برای مدت بیشتر از زمان تعیین شده کنونی در افغانستان باقی خواهند ماند. مأموریت آموزش دهی این نیروها در مزارشریف دست کم تا پایان ۲۰۱۶ ادامه می یابد.

نیروهای اردوی فدرال آلمان در ائتلاف بین المللی به رهبری ناتو در افغانستان ۵۳۵۰

سرباز داشت، اما در پایان سال ۲۰۱۴ پس از خروج نیروهای جنگی ناتو و ائتلاف بین المللی از افغانستان و پایان مأموریت ۱۳ ساله این نیروها، فقط آموزش دهی و مشوره به نیروهای افغانستان در چوکات مأموریت جدید موسوم به «حمایت قاطع» شماری از نیروهای آلمان و ناتو در افغانستان باقی ماندند.

با توجه به وخامت اوضاع در افغانستان همچنان بارک اوباما رئیس جمهور ایالات متحده امریکا نیز برنامه های کاهش نیروهای این کشور از افغانستان را متوقف نمود و قرار است ۹۸۰۰ سرباز امریکایی تا پایان سال ۲۰۱۶ در افغانستان باقی بمانند.

همچنان کشورهای دیگر مثل آلمان، ایتالیا و بریتانیا نیز پس از اعلام تمديد حضور نیروهای امریکایی در افغانستان اعلام نمودند که حضور نیروهای خویش در افغانستان را تغییری نخواهند داد.

«آلمان باید ثابت کند که می توان به این کشور اعتماد کرد.»

خانم اورزولا فون دیر لاین وزیر امور دفاع آلمان چهارشنبه شب ضمن مراسم تجلیل از ۶۰ سالگی اردوی فدرال این کشور در برلین گفت: آلمان باید در مأموریت افغانستان ثابت کند که کشور قابل اعتمادی می باشد.

او افزود: «قرار است در چندروز آینده نماینده های ۲۰ کشور جهان برای مذاکره بر محور چگونگی تمديد مأموریت در افغانستان در برلین تشکیل جلسه دهند.»

به باور وزیر دفاع آلمان از حزب دیموکرات مسیحی این کشور، آلمانی ها از چندین دهه به اینسو از تعهدات حمایت شرکای خویش منفعت می برند و این کشورها نیز متقابلاً انتظاردارند؛ که ما در صورت نیاز با تمام امکانات خویش در کنار آنان قرار گرفته و مسوولیت بپذیریم. اما او در مورد مأموریت جدید نیروهای اردوی فدرال آلمان در افغانستان اظهار نظر نکرد.

بانوی اول برای حل بحران مهاجرین راهی اروپا شد

دیدار کرده و هر دو وزیر تصمیم گرفته اند به زودی سفیران کشورهای اروپایی مقیم کابل را خواسته و با تشریح وضعیت افغانستان، از دولت های آنها بخواهند در مورد پذیرش مهاجران افغان دیدی مثبت داشته باشند.

او گفت که برای بررسی وضعیت مهاجرین در این کشورها نیاز است تا افغانستان و کشورهای اروپایی با همدیگر تبادل نظر همیشگی داشته باشند تا تصمیمی توسط این کشورها گرفته نشود که اجرایی کردن آن مشکل باشد.

آقای بلخی گفت که خواست افغانستان پذیرش تمام مهاجرین افغان در این کشورها، براساس قوانین بین المللی و قوانین داخلی این کشورها است.

با شدت گرفتن موج پناهجویان در ماه های اخیر، آلمان یکی از کشورهایی بود که پذیرای بیشترین شمار مهاجران به خصوص از سوریه و افغانستان است.

کمیساریای عالی سازمان ملل متحد در امور پناهندگان در افغانستان می گوید که شمار پناهجویان افغانی که در هشت ماه نخست سال جاری میلادی به اروپا رفته اند، به بیش از ۱۲۲ هزار نفر می رسد.

نادر فرهاد، سخنگوی کمیساریای عالی سازمان ملل متحد در امور پناهندگان در افغانستان، به بی بی سی گفت که این آمار در مدت مشابه در سال گذشته بیش از سی هزار نفر بود.

مقام ها می گویند که برای حل مشکل ده ها هزار مهاجر افغانستانی که در یک سال گذشته به کشورهای اروپایی مهاجرت کرده اند، اکنون رولا غنی، زن رییس جمهوری افغانستان برای متقاعد کردن این کشورها به پذیرش مهاجرین به آلمان رفته است.

عالمی بلخی، وزیر امور مهاجرین به بی بی سی گفت که دولت افغانستان بارها از کشورهای اروپایی خواسته که به دلیل ناامنی و بحرانی بودن افغانستان، در مورد پذیرش مهاجرین سخاوتمندانه عمل کنند.

او گفت که در این راستا خانم غنی اکنون در آلمان به سر می برد تا مقامات آلمان و سایر کشورهای اروپایی را متقاعد کند نسبت به پذیرش مهاجرین افغانستان از خود نرمش نشان دهند.

آقای بلخی گفت که روز پنجشنبه با صلاح الدین ربانی، وزیر خارجه افغانستان

بخش دوم

خجالتی‌ها

مشکل روانی دارند؟

اصطلاح دیگری به نام ترس اجتماعی هم وجود دارد که خصوصیات بسیار شبیه اختلال اجتنابی دارد. قطعاً همه ما درجاتی از ترس اجتماعی را تجربه می‌کنیم، مثلاً وقتی قرار است سخنرانی داشته باشیم یا به صورت شفاهی درس جواب دهیم. این اضطراب ۲ نمونه دارد؛ یکی نمود ذهنی و شناختی است که در آن فرد مدام در ذهنش نگران قضاوت دیگران است و می‌ترسد نتواند از عهده اجرای نقشی که به او سپرده شده برآید. یکی دیگر نمود جسمی است که با حالت برافروخته‌گی صورت، لرزش صدا و دست، تپش قلب و تعریق خودش را نشان می‌دهد. گاهی اوقات این ترس اجتماعی به قدری زیاد است که در کارهای بسیار پایه فرد هم اختلال ایجاد می‌کند. مثلاً این‌که حتی نمی‌تواند قیمت یک کالا را بپرسد یا در حضور دیگران غذا بخورد و... که این موضوع باعث می‌شود از جمع اجتناب کند.

این افراد ولع بودن با دیگران را دارند اما به دلیل ترسی که دارند، نمی‌توانند پیش قدم شوند. گاهی اوقات هم این اضطراب درونی است و دیگران متوجه آن نمی‌شوند که به این حالت اضطراب اجتماعی گفته می‌شود.

خجالتی بودن با نداشتن اعتماد به نفس چه ارتباط دارد؟

بدون شک این ۲ ارتباط زیادی با یکدیگر دارند. اعتماد به نفس، نقش بسیار مهمی در شکل‌گیری زیربنای شخصیت اجتنابی دارد. اعتماد به نفس از کودکی شکل می‌گیرد و ۲ جزء دارد؛ یکی جزء ژنتیکی و یکی جزء یادگیری.

گاهی اوقات کودکان با خوی محتاط متولد می‌شوند که این جزء ژنتیکی محسوب می‌شود و به اصطلاح مزاج نامیده می‌شود که از کودکی در فرد وجود دارد. مثلاً کودکی خجالتی است و مدام پشت مادرش پنهان می‌شود و دیرآشناست؛ اما این‌که کودکی مزاج به اصطلاح دیرآشنا دارد، دلیل کافی برای ایجاد اختلال اجتنابی نیست.

خیلی اوقات با تشویق و اعتماد به نفس دادن می‌توان به تجربه موقعیت‌های جدید در کودک کمک کرد. اگر در این سن کودک را تشویق کنیم، باعث می‌شود مزاج شرم را اگر هم دارد، با اعتماد به نفس زیاد کمرنگ کند.

چه طور می‌توان خجالتی بودن را از درون‌گرا بودن تفکیک کرد؟

فرد درون‌گرا ممکن است خجالتی باشد، اما این‌طور نیست که هر فرد درون‌گرایی خجالتی باشد. یعنی یک درصدی از افراد درون‌گرا خجالتی هستند و احساسات‌شان را کمتر بروز می‌دهند؛ ولی در اغلب موارد افراد درون‌گرا اصلاً خجالتی نیستند و اعتماد به نفس خوبی دارند. این افراد احساسات‌شان را کمتر بروز می‌دهند و این ویژه‌گی شخصیتی آن‌هاست.

مرز تشخیص این دو کجاست؟

گرفتن شرح حال در تشخیص این دو نوع شخصیت بسیار کمک‌کننده است. فرد درون‌گرا در موقعیت‌های جدید به هیچ عنوان دچار اضطراب نمی‌شود. فرد درون‌گرا تنهایی را ترجیح می‌دهد و بروز احساسات ندارد و این به هیچ عنوان اختلال محسوب نمی‌شود، ولی اختلال اجتناب که به دلیل خجالت زیاد بروز می‌کند، همان‌طور که گفته شد، نوعی اختلال است و باید درمان شود.

منبع: هفته‌نامه زنده‌گی مثبت

بخش دوم

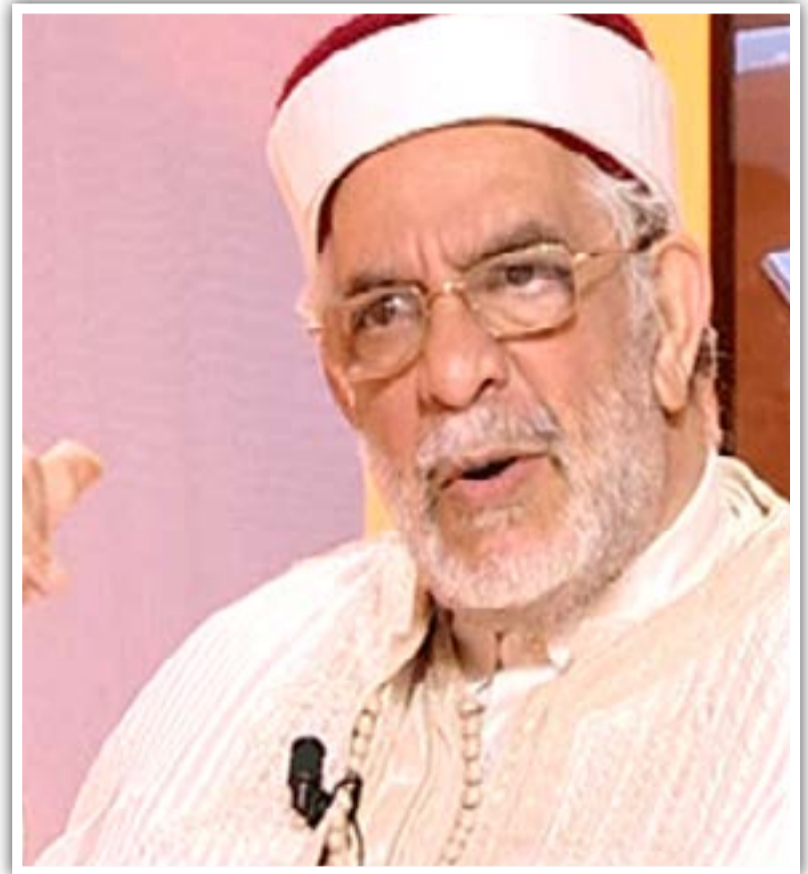
تونس از استبداد

تا اسلام‌گرایی مردم‌سالار

محمدخان مدقق

از این فرصت آموزشی پیش‌آمده در تونس، به جای این‌که فرهنگ غربی در توأمیت با زبان فرانسوی گسترش یابد، در عوض بازگشت به خویشتن، چسبیدن به ارزش‌های سنتی - دینی و یا به تعبیری، موج عظیم خودآگاهی دینی در میان دانش‌آموزان و دانش‌آموخته‌گان شکل گرفت. در این میان، نخستین حرکت اسلام‌گرایی که در دهه شصت به مصادف آمد، "الحركة اليوسفیه" بود که آن‌هم اندکی بعد از سوی رژیم به شدت سرکوب شد. از این‌رو اسلام‌گرایان در انتظار فرا رسیدن موقع مناسبی نشستند تا از یک‌سو ضعف اقتصادی دولت رونما شود و از سوی دیگر، دروازه آزادی به گونه نسبی باز شود و به سروسامان‌دهی یک تشکل وسیع‌تر و نظام‌یافته‌تر اقدام کنند. از این‌رو ایده تشکیل انجمن ملی حفظ قرآن کریم را به منصفه اجرا درآوردند (۱۹۶۸ میلادی) که در آغاز با حمایت و کمک‌های دولتی استقبال شد. زیرا دولت با استفاده از این فرصت، در صدد سودجویی از احساسات پاک دینی مردم و به تعبیری در صدد کسب و افزایش میزان مشروعیت سنتی - دینی حکومت خود بود. و از سوی دیگر، رهبران جنبش اسلام‌گرا در ۱۹۷۱ از این انجمن به عنوان یک پوشش قانونی در امر فعالیت خویش بهره گرفتند که در رأس‌شان راشد الغنوشی، عبدالفتاح مورو و حمیده نفر قرار داشتند.

ایجاد کردند و کرسی‌هایی را نیز در حکومت وی تصاحب کردند. عده‌ی دیگر که در اکثریت قرار داشتند و خود را ادامه دهنده راه اخوان و راهبرد خود را در امتداد راهبرد اخوان المسلمین می‌دیدند، زیر چتر راشد الغنوشی و عبدالفتاح مورو گردهم آمدند. البته ناگفته نباید گذاشت که در این نشست، هواخواهان غنوشی هم از نقطه‌نظر جمعیت و هم از نقطه‌نظر آرمان نسبت به گروه قبلی برتری فوق‌العاده یافتند و طی همین نشست، راشد الغنوشی رسماً به عنوان رهبر جنبش برگزیده شد. در ۱۹۸۱ نیز رهبری الغنوشی ادامه یافت و اعلام کرد که او جنبش را به حزب سیاسی بی‌نام "الاتجاه الاسلامی" تغییر داده است. غنوشی از وزارت کشور تقاضای جواز رسمی فعالیت کرد؛ اما به جای رسمیت یافتن و علنی شدن حزب، وارد برخوردهای شدید با نظام شد و این در حالی بود که برخی از اسلام‌گرایان به رفتارهای خشونت‌باری دست یازیدند که شایسته چنین جریان رسالت‌مندی نبود و در نتیجه، زمینه سرکوب خود را به دست خود مساعد ساختند. حکومت که از گذشته کینه و خصومت سختی نسبت به این حرکت در دل داشت، این‌بار دست‌آویز خوبی پیدا کرد و توانست با استفاده از آن، تمامی نخبگان جنبش را روانه زندان کند. نخبگان جنبش تا سال ۱۹۸۷ که بورقیبه از قدرت کناره‌گیری کرد، در زندان ماندند و به محض روی کار آمدن ابن علی از بند رها شدند و این بار حزب‌شان را به النهضه تغییر نام دادند و پسوند اسلامی را برای این‌که حساسیت‌برانگیز نشود، حذف نمودند. اما ابن علی به بهانه دینی بودن آن، این حزب را منحل کرد و به این دلیل، رویارویی شدیدی میان حکومت ابن علی و النهضه آغاز شد و تا انتخابات ۱۹۸۹ ادامه یافت و سرانجام اکثریت رهبران این حزب متلاشی شدند. ابن علی با استفاده از دستگاه‌های اطلاعاتی - امنیتی در کنار النهضه، سایر جریان‌های مخالف را نیز حذف کرد و روند توسعه را به سمت مخالف فرهنگ و سنت بومی مردم تونس سوق داد. هرچند در این امر، ابن علی نظر به معیارهای موسسات بین‌المللی موفقیت‌هایی را به دست آورد، اما این موفقیت‌ها حد فاصلی میان مردم و آسایش و رفاه آنان بود.

دومین دریچه‌ی که برای اسلام‌گرایان سیاسی گشوده شد، مجله‌المعرفه بود (۱۹۷۲ میلادی). در واقع دهه هفتاد میلادی دهه گشایش باب آزادی‌های سیاسی برای اسلام‌گرایان در تونس بود. البته تصمیم سران حکومت در این خصوص، برخاسته از تمایل قلبی آنان نسبت به اسلام‌گرایان نبود؛ ضعف اقتصادی و برخورد خشن حکومت با گروه‌های چپ در گشایش پنجره‌ها به روی اسلام‌گرایان نقش اساسی داشت.

در ۱۹۷۸ اسلام‌گرایان نشستی زیرزمینی را در حاشیه شهر منوبه در غرب پایتخت برگزار کردند و در این نشست، جنبش اسلام‌گرا به دو دسته جداگانه منقسم شد. عده‌ی از سران اسلام‌گرا که خود را ترقی‌خواه و آینده‌گرا می‌خواندند، حزبی را به رهبری صلاح‌الدین حورشی و حمیده نفر زیر همین نام شکل دادند و با بورقیبه رییس‌جمهور وقت ارتباطاتی

فرانسه، به پیشرفت‌های علمی، صنعتی، چیره شدن بر ساختارهای دیکتاتوری و پیدایش دموکراسی متبحر شد. در مقابل؛ بازتاب این جریان در کشورهای اسلامی - عربی وارونه و معکوس بود و ثمره‌ی جز سلطه یک اقلیت تفوق‌طلب فاسد، نوگرماب، بیگانه، مزدور و دشمن میراث فرهنگ، دین و آرمان‌هایی تاریخی ملت خود به دنبال نداشت. براینکه تجربه نوگرایی در کشورهای عربی آن بود که غرب‌زده‌گانی همانند بورقیبه تحت پوشش شعارهای سحرآمیز به‌ظاهر پر زرق و برق مانند پیوستن به سلک کشورهای توسعه‌یافته و در خفا به مسخ هویت ملت‌ها، نسل‌کشی فرهنگی و گسستن آن‌ها از امتداد تاریخی‌شان کمر بستند.

با وجود نوسازی و به تعبیر شیواتر، سیکولاریزه شدن مراکز آموزشی و بهره‌گیری جوانان متعلق به طبقات فرودست روستائین

چند

همسری

یاتک

همسری

در

اسلام

عبدالرشید فکرت بخشی - استاد دانشگاه کابل

بخش سوم و پایانی

برخی فقیهان اسلامی از جمله ابن قدامه به مندوب بودن چندهمسری تأکید دارند و با این رویکرد، اصل را بر چندهمسری می‌دانند. ابن قدامه استدلال می‌کند که پیامبر دارای چندین همسر بوده و صحابه کرام نیز چندهمسری را رعایت کرده‌اند. از آنجایی که پیامبر و اصحاب وی جز به افضل عمل نمی‌کنند، چندهمسری افضلیت می‌یابد.

فراوانی نشود که مسأله اباحت و یا استحباب چندهمسری در جایی است که جنبه‌های تکلیفی چندهمسری مورد نظر باشد و پهلوهای وضعی آن مورد نظر قرار نگیرد. مسلم‌تر این است که چندهمسری را می‌توان همچون حکم نکاح متناسب به حالت شخص، به کراهیت، استحباب، حرمت، وجوب و... توصیف کرد. در این رویکرد، وضع و حالات اهمیت خاصی می‌یابند و حکم چندهمسری با توجه به اوضاع و احوال شخص و جامعه تعیین می‌شود.

در این میان، نظریه دوم بر اصل بودن تک‌همسری استوار است و بنابراین، چندهمسری در برابر تک‌همسری استثنا دانسته می‌شود. این عده، چندهمسری را حالتی فوق‌العاده به حساب آورده‌اند که با قید سنگین عدالت محدود شده است. این گروه بر آن‌اند که امضایی بودن حکم چندهمسری نیز نشان می‌دهد که رخصت پذیرفته شده است و فرصت بازاندیشی در آن وجود دارد. از این منظر، نفس گذاشتن قید عدالت دلیلی بر اصل نبودن چندهمسری است. اگر چندهمسری اصل می‌بود، نیازی به افزودن قید عدالت بر آن نبود و همچون تک‌همسری بدون قید مشروع قرار می‌گرفت. اگر چندهمسری در برابر تک‌همسری رخصت دانسته شود چنان‌که در دیدگاه دوم گفته آمدیم - می‌توان قیود دیگری بر آن افزود و وجود مصلحت را شرط دیگر آن قرار داد. زیرا به استثنا و رخصت جز در حالت ضرورت عمل نمی‌شود و قیود دیگری چون؛ عقیم بودن زوجه اولی، قانع ساختن قاضی مبنی بر ازدواج دوم و... را می‌توان از مصادیق حالت ضرورت به حساب آورد.

شاید بر اساس دیدگاه دوم است که قانون مدنی افغانستان، علاوه بر عدالت، توانایی مالی و وجود مصلحت مشروع را نیز شرط چندهمسری پیش‌بینی کرده است.

ماده ۸۶- از دواج به بیش از یک زن بعد از تحقق

حالات آتی صورت گرفته می‌تواند:

۱. در حالتی که خوف عدم عدالت بین زوجات موجود نباشد.

۲. در حالتی که شخص کفایت مالی برای تأمین نفقه زوجات از قبیل غذا، لباس، مسکن و تداوی مناسب را دارا باشد.

۳. در حالتی که مصلحت مشروع، مانند عقیم بودن زوجه اولی و یا مصاب بودن وی به امراض صعب‌العلاج، موجود باشد.

در صورتی که مرد بدون توجه به شرایط فوق به ازدواج دوم دست بزند، قانون مدنی در ماده ۸۷ برای زوجه اولی حق مطالبه تفریق به سبب ضرر را پیش‌بینی کرده و نیز از شرط ضمن عقد در ماده ۸۸ مبنی بر اطلاع زوجه اول از ازدواج دوم و یا داشتن حق طلاق در صورت ازدواج دوم سخن گفته است.

ماده ۸۶ قانون مدنی، توانایی برای تأمین نفقه همسران را نیز شرط کرده است و این شرط را فقیهان اسلامی نیز در نظر داشته‌اند. کما این‌که، زحیلی قدرت مالی زوج و توانایی ارضای جنسی همسران را نیز از شرایط چندهمسری ذکر کرده است، اما فقدان آن‌ها را موجب بطلان عقد نمی‌داند. خطاب پیامبر ص مبنی بر این‌که ایا معشر الشباب من استطاع منکم الباءه فلیتزوج ومن لم يستطع فعليه بالصوم « هرکه از شما توانایی ازدواج دارد، باید ازدواج نماید و هرکه توانایی ندارد، پس بر وی است تا روزه بگیرد. به معنای شرط بودن استطاعت مالی در عقد ازدواج است. از این منظر، هیچ فرقی میان ازدواج اول و دوم وجود ندارد و توانایی مالی شرط لازم تمام ازدواج‌ها دانسته می‌شود.

حکمت مشروعیت تعدد زوجات:

محمد غزالی دیدگاه جالبی را می‌پرورد. از دید او، تناسب میان زنان و مردان یا تساوی است و یا یک طرف بر طرف دیگر به لحاظ کمی برتری دارد. هرگاه در جامعه‌ای شمار زنان کمتر از مردان و یا مساوی با مردان باشد، نظام چندهمسری باید در حاشیه قرار گیرد و هر مردی - برابر است رضایت داشته باشد و یا خیر - به همسر و یا همسرانی که دارد، بسنده کند. اما اگر شمار زنان بیشتر از مردان باشد، سه گزینه بیشتر در اختیار نداریم؛ گزینه اول این است که زنانی بدون شوهر گذاشته شوند و تا مرگ در حالت حرمان به‌سر برند. گزینه دوم آن است که روابط نامشروع آزاد گذاشته شود و زنانی بتوانند خارج از چارچوب ازدواج نیز با مردان رابطه برقرار کنند که سرانجام به شیوع زنا منتهی می‌گردد. در گزینه سوم راهی جز تسامح در برابر تعدد زوجات وجود ندارد و این معقول‌ترین راه است.

برای مشروعیت تعدد زوجات حکمت‌های زیادی برشمرده‌اند. برخی از این حکمت‌ها به وضعیت

طبیعی زنان برمی‌گردد و شماری نیز به عوامل بیرونی و اجتماعی رابطه می‌گیرند. بلوغ زودرس بانوان نسبت به مردان، زودرس بودن یائسه‌گی در زنان که غالباً بعد از سن چهل‌ساله‌گی میل کمتری به مرد دارند، عارضه‌های طبیعی ماهوار، مقاوم‌بودن زنان در برابر جراثیم و میکروب‌ها نسبت به مردان و نرخ بالای مرگ و میر مردان را از جمله حکمت‌هایی گفته‌اند که اباحت چندهمسری را توجیه می‌کند.

وقتی پس از جنگ اول و دوم جهان حدود هفده میلیون مرد جان باختند، زن‌ها در برابر کلیسا که چندهمسری را ممنوع قرار داده بود، دست به تظاهرات زدند و خواستار مشروعیت دوباره چندهمسری شدند. پس از جنگ ویتنام و انقلاب الجزایر نیز چنین اتفاق‌هایی روی داد و زنان، چندهمسری را تنها راه‌حل می‌دانستند. فقیهان مسلمان نیز عبارت «ذالک أدنی ألا تعولوا» را حکمت تشریح چندهمسری دانسته، پیش‌گیری از ظلم و ستم را با کمترین هزینه ممکن، عقلا و نقلاً پذیرفتنی خوانده‌اند.

چکیده

تعدد زوجات از موضوعاتی است که پرسش‌های بسیاری را با خود به همراه داشته است. ظهور جنبش آزادی زنان (فمینیسم) در غرب و سرازیر شدن اندیشه‌های فمینیستی سبب شده است تا مسأله چندهمسری در اسلام مورد نقد و بازاندیشی قرار گیرد. چندهمسری که پیشینه‌ی بی‌اندازه حیات بشری دارد، در اسلام نیز مورد پذیرش قرار گرفته و با تحدید همسران به حداکثر چهار زن، و شرط گذاشتن عدالت توأم بوده است. اسلام تعدد بی‌حد و حصر را به حداکثر چهار زن تقلیل بخشید و عدالت را شرط اباحت چندهمسری قرار داد.

اکثریت فقیهان مسلمان حداکثر شمار زنان را چهارتا گفته‌اند و عدم خوف از تأمین عدالت را برای اباحت چندهمسری کافی دانسته‌اند. اجرا عدالت مطلق میان همسران کار دشوار و حتا ناممکن است و قرآن کریم نیز به این موضوع در آیه ۱۲۹ سوره نساء اشاره دارد، اما ناممکن بودن عدالت معنوی را دلیلی برای عدم اباحت چندهمسری قرار نمی‌دهد؛ بلکه عدالت مادی کافی است تا چندهمسری اباحت یابد.

اگر شرط عدالت را دارای جنبه‌های وضعی و تکلیفی بدانیم، اقدام به ازدواج دوم در فقدان آن، سبب ارتکاب گناه و بطلان عقد دومی خواهد بود، اما اگر عدالت دارای جنبه‌های تکلیفی صرف دانسته می‌شود چنان‌که اکثر فقیهان مسلمان بدان قول کرده‌اند - دست زدن به ازدواج دوم و سوم و چهارم در صورت خوف از اجرای عدالت، باعث می‌شود شخص مرتکب گناه شود اما بطلان عقد را در پی ندارد.

اگر تک‌همسری حالت استثنایی و چندهمسری اصل

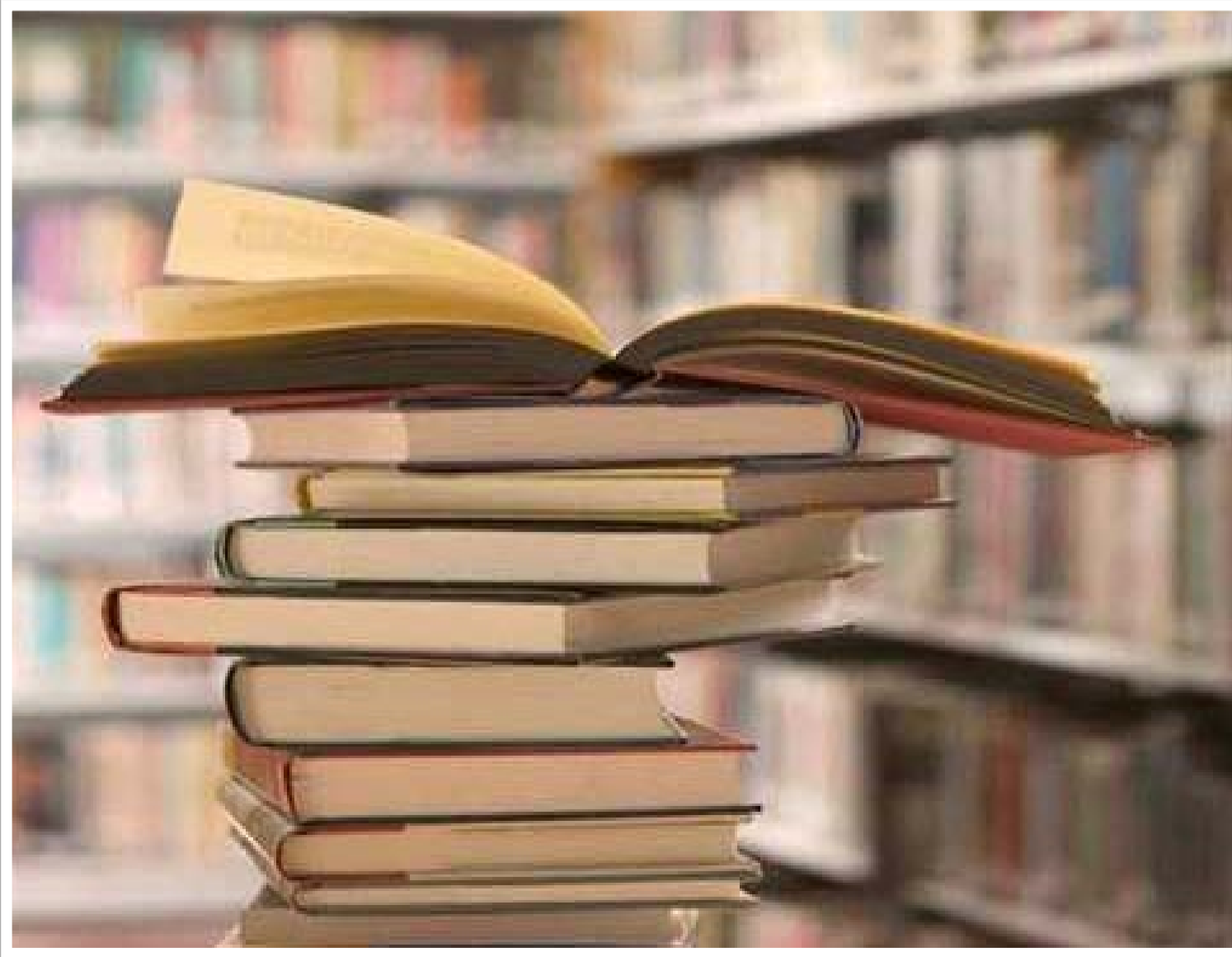
دانسته شود، افزودن قیود دیگری غیر از عدالت، ناموجه است. در صورتی که چندهمسری در برابر تک‌همسری رخصت پنداشته شود، قیود دیگری چون موجودیت مصلحت مشروع، اقناع قاضی و... را نیز می‌توان بر آن افزود. زیرا رخصت جز در حالات ضروری نیست و موجودیت مصلحت مشروع، کفایت مالی و... را می‌توان از مصادیق حالت ضرورت به حساب آورد.

برای مشروعیت تعدد زوجات حکمت‌های زیادی برشمرده‌اند. برخی از این حکمت‌ها به وضعیت طبیعی زنان برمی‌گردد و شماری نیز به عوامل بیرونی و اجتماعی رابطه می‌گیرند. بلوغ زودرس بانوان نسبت به مردان، زودرس بودن یائسه‌گی در زنان که غالباً بعد از سن چهل‌ساله‌گی میل کمتری به مرد دارند، عارضه‌های طبیعی ماهوار، مقاوم‌بودن زنان در برابر جراثیم و میکروب‌ها نسبت به مردان و نرخ بالای مرگ و میر مردان را از جمله حکمت‌هایی گفته‌اند که اباحت چندهمسری را توجیه می‌کند.

فهرست منابع

قرآن کریم

۱. ابراهیم عبدی‌پور: ۱۳۸۷هـ.ش، تعدد زوجات تاریخ تأیید ۲۲.۷، ۱۳۸۷
۲. ابن قدامه: المغنی ج ۶ ص ۴۴۷.
۳. أبو عیسی محمد بن عیسی الترمذی: ب ت، الجامع الصحیح سنن الترمذی، تحقیق: احمدشاکر و آخرون، ج ۳، ب ط (لبنان: بیروت دار احیاء التراث العربی)
۴. أبو داود سلیمان بن الأشعث السجستانی، سنن أبی داود (ب ت)، ج ۲، (لبنان: بیروت - دارالکتب العربی)
۵. أبو عبدالله محمد بن إسماعیل بخاری: ۱۴۰۷ هـ - ۱۹۸۷م، الجامع الصحیح المختصر، تحقیق: د. مصطفی دیب البغا، ج ۵، الطبعة الثالثة (لبنان: بیروت - دار ابن کثیر)
۶. تعدد الزوجات فی الإسلام، ص ۱۶، إدارة الدعوة والإعلام بجماعة أنصار السنة المحمدیة
۷. تعدد الزوجات فی الإسلام، ص ۵۰
۸. عبدالکریم زیدان: ۱۳۸۵ هـ.ش، الوجیز فی اصول الفقه، الطبعة السابعة (ایران: تهران - نشر احسان)
۹. قانون مدنی افغانستان، تنظیم‌کننده: محمد اشرف صارم، ماده ۸۶، ص ۱۲-۱۳، چاپ اول، زمستان ۱۳۸۴ هـ.ش (ایران: قم - انتشارات قدس)
۱۰. محمد حکیم‌پور: ۱۳۸۴ هـ.ش، حقوق زن در کشاکش سنت و تجدد، ص ۲۸۳، چاپ دوم (ایران: تهران انتشارات نغمه نواندیش)
۱۱. ویل دورانت: تاریخ تمدن، ج ۱،

گفت‌وگوی ویدیویی رهبران دولت وحدت ملی با وزیر دفاع امریکا تأکید بر اصلاحات در بخش مالی و بودجه‌ی نهادهای امنیتی

رهبران دولت وحدت ملی، پنج‌شنبه‌شب از طریق ویدیو کنفرانس با اشتون کارتر وزیر دفاع ایالات متحده امریکا صحبت کردند.

در این کنفرانس ویدیویی، هر دو جانب در رابطه به ظرفیت‌های موجود نیروهای امنیتی و دفاعی افغانستان، پلان‌های اصلاحی و انکشافی برای آینده و استفاده از درس‌های آموخته شده، بحث و تبادل نظر نمودند.

براساس خبرنامه ارگ، رییس جمهور غنی از تداوم کمک‌های ایالات متحده امریکا در راستای تقویت نیروهای امنیتی و دفاعی کشور، تشکری کرد و خاطر نشان نمود که این کمک‌ها در عرصه‌های تجهیز، تمویل و آموزش این نیروها مهم و اساسی می‌باشد.

هر دو جانب در رابطه به تجارب به دست آمده و استفاده از این تجارب در تقویت بیشتر نیروهای امنیتی و دفاعی افغانستان تأکید کردند.

رییس جمهور بر استراتژی تأمین امنیت از جمله تعرض و جنگیدن، حفظ مناطق، مختل ساختن عملیات‌های دشمن و تحکیم و انکشاف ساحات تحت امن، تأکید نمود.

اشتون کارتر وزیر دفاع امریکا، توانایی و موفقیت نیروهای امنیتی و دفاعی افغانستان را نقطه عطف تقویت این نیروها دانست و در رابطه به تقاضای حکومت امریکا از کانگرس آن کشور به خاطر مصارف مالی این نیروها در سال آینده میلادی به رییس جمهور معلومات داد.

رییس جمهور غنی بر ضرورت تقویت قوای هوایی کشور و انکشافات به عمل آمده در این راستا، صحبت کرد و در مورد راه‌های تقویت بیشتر این نیروها و تجهیز و آموزش آنها و همچنان تقویت نیروهای توپچی تأکید کرد.

در این ویدیو کنفرانس، دکتر عبدالله عبدالله رییس

نیز صحبت نمودند.

رییس جمهور غنی بر تقویت توانایی نهادهای امنیتی و دفاعی افغانستان در مصرف و استفاده موثر از کمک‌های امریکا و سایر شرکای بین المللی، تأکید کرد.

در این ویدیو کنفرانس بر علاوه رییس جمهور غنی و دکتر عبدالله عبدالله رییس اجرایی، محمد معصوم ستانکزی سرپرست وزارت دفاع ملی، اکلیل حکیمی وزیر مالیه، حمدالله محب سفیر افغانستان در امریکا، جنرال کمبل فرمانده عمومی نیروهای ناتو در افغانستان و جنرال لویید هاتسن فرمانده مرکزی امریکا، اشتراک داشتند.

اجرائی جمهوری اسلامی افغانستان در مورد ضرورت داشتن نیروهای احتیاطی به منظور تقویت توانایی انعطاف‌پذیری در مقابله با حوادث غیر قابل پیش بینی صحبت کرد و رییس جمهور نیز بر این مسأله تأکید نمود و اشتون کارتر آن را یک موضوع کلیدی دانست. همچنان محمد معصوم ستانکزی سرپرست وزارت دفاع ملی در رابطه به آموزش پیلوت‌ها به خصوص در عملیات‌های شبانه و چگونگی دریافت وسایل تخنیک برای اجرای این عملیات‌ها و همچنان مسأله تجهیزات استهلاک شده، صحبت نمود.

در این تماس ویدیویی، رییس جمهور کشور و اشتون کارتر وزیر دفاع امریکا در رابطه به کار روی اصلاحات و ایجاد ظرفیت‌ها در عرصه مدیریت امور بودجی و مالی نهادهای امنیتی و دفاعی افغانستان

رییس جمهور عبدالعلی محمدی...

رییس جمهور این تفاهمنامه را ملغا اعلام کرد و بخشی از جایزادهای فروزی را مصادره کرد. در این تفاهمنامه عبدالعلی محمدی نقش برجسته داشت.

وزیر امور شهرسازی افغانستان ادعا می‌کند که عبدالعلی محمدی مشاور حقوقی رییس جمهور ذریعه چند مکتوب رسمی از این وزارت خواسته تا جواز ساخت شهرک هوشمند را به خلیل‌الله فروزی دهد.

فروزی، حدود یک سال قبل از سوی دادگاه عالی به عنوان یکتن از اختلاس کننده‌گان کابل بانک شناخته شده و محکوم به ۱۰ سال حبس تنفیذی و پرداخت بیش از پنجمصد میلیون دالر شد.

اما ریاست جمهوری افغانستان خبر برکناری محمدی را رد می‌کند.

به گزارش رادیوی آزادی، سید ظفر هاشمی معاون سخنگوی رییس جمهوری گفت که این خبر صحت ندارد و مشاور حقوقی رییس جمهور از وظیفه‌اش برکنار نشده است.

مهاجران افغانی را بر...

در حال بررسی و کار در زمینه برنامه‌هایی است که امکان بازگرداندن این دسته از افغان‌ها به کشورشان را فراهم کند. دولت آلمان که با بدترین بحران مهاجرت پس از جنگ جهانی دوم مواجه است، با تأکید بر این مسأله که در کشور جنگزده افغانستان، مناطقی امن برای اسکان مهاجران وجود دارد، اعلام کرد، کار بازگرداندن افغان‌ها به کشورشان را شروع می‌کند.

پیشتر، وزارت خارجه آلمان گفته بود که به دلیل افزایش ناامنی‌ها در افغانستان، اخراج مهاجران و پناهجویان به امری ناممکن بدل شده است.

به گزارش خبرگزاری صدای آلمان، آندریاس میکالیس معین سیاسی وزارت خارجه آلمان، در دیداری با سیاستمداران احزاب ایتلافی این کشور، با اشاره به آشفته‌گی اوضاع سیاسی در افغانستان گفته است که در شرایط فعلی اخراج اجباری پناهجویان به افغانستان ممکن نیست.

این دیپلمات بلندپایه آلمانی، به گزارشی از سفارت آن کشور در کابل اشاره کرده است که برپایه آن، وضعیت امنیتی در افغانستان به مراتب بدتر شده و فعالیت طالبان نسبت به سال‌های آغازین حضور نظامیان خارجی در این کشور، افزایش چشمگیری داشته است.

این تصمیم مقام‌های آلمانی سبب اعتراض شهروندان افغانستان شده و شماری نیز در مقابل دفتر کمیساریای عالی سازمان ملل در هرات به این تصمیم دولت فدرال آلمان اعتراض کردند.

خود از مرزهای خویش...

با روسیه گنجانده نشده است.

این در حالی است که روسیه بارها نگرانی خود را از ناامن شدن مناطق مرزی افغانستان با تاجیکستان — به ویژه قندوز — اعلام کرده و تمایل خود را به اعزام نیروهای آموزش دیده روسی به این مناطق ابراز کرده اند.

گرچه این مسأله قبلاً نیز مطرح بود؛ اما با حادثه دو ماه پیش در دوشنبه که با شورش عبدالحلیم نظرزاده، معاون برحال وزارت دفاع تاجیکستان همراه بود؛ روسیه به شدت از قدرت گرفتن اسلامگراها در این کشور و همچنین تأثیر ناامنی در افغانستان تذکر داده بود.

اما اکنون به نظر می‌رسد که با توجه مخالفت مقامات ارتش تاجیکستان با این موضوع، طرح دومی که در این رابطه وجود دارد؛ مورد بحث قرار گیرد.

مقامات تاجیک گفته اند که سربازان این کشور آمادگی لازم را در تأمین امنیت مرزها دارند و روسیه می‌تواند در راستای تجهیز بهتر نیروهای این کشور که در مرز مستقر می‌شوند همکاری کند.

باید یادآور شد که ارتش روسیه بیشتر از ۲۰۰ پایگاه نظامی کوچک و بزرگ در تاجیکستان دارد و از ۲۰۰۵ بدین سو، تیپ‌های ویژه روسی، در امتداد مرزهای این کشور گشت و گذار می‌کنند.

روسیه پیش از این در نشست سازمان امنیت جمعی گفته بود که نفوذ تروریستان از افغانستان به مرزهای آسیای میانه از بزرگترین نگرانی‌ها به شمار می‌رود.

پوتین در این نشست و در حضور کشورهای عضو از جمله تاجیکستان، ازبکستان و ترکمنستان که مرز مشترکی با افغانستان دارند هشدار داد که این مسأله باید جدی گرفته شود و هرگونه سهل انگاری در این مورد، تبعات منفی دراز مدتی را در پی خواهد داشت.

پیکرهای هفت مسافر در جاغوری به خاک سپرده شد

مجازات عاملان این رویداد بود.

ظفر شریف ولسوال ولسوالی جاغوری در این باره به صدای امریکا گفت: "مردم خواستار تأمین امنیت شاهراه‌های مواصلاتی ولایت غزنی شدند و همچنان از دولت خواستند تا عاملین این رویداد به پنجه قانون سپرده شود.

جنرال مراد علی مراد رییس ستاد ارتش، در رأس یک هیئت دولتی که اجساد این هفت باشندده جاغوری را به این ولسوالی منتقل کرد گفت: "دولت افغانستان، عاملین این حادثه را آرام نخواهند گذاشت و آنان را مورد پیگرد قرار می‌دهند."

ظفرشریف ولسوال جاغوری گفت: "جرال مراد علی

دولت افغانستان، پیکرهای هفت مسافر ربوده شده را که شب شنبه ۱۶ عقرب از سوی گروه داعش، در ولسوالی ارغنداب زابل سربریده شدند، دیروز توسط هلیکوپترهای نظامی به ولسوالی جاغوری ولایت غزنی انتقال داد.

بعد از ظهر دیروز، هزاران نفر از باشنددهگان ولسوالی جاغوری ولایت غزنی، در گردهمایی، دولت را به بی‌توجهی درقسمت آزادی این افراد متهم کردند.

مسولین محلی ولسوالی جاغوری ولایت غزنی می‌گویند که خواست هزاران باشندده ولسوالی جاغوری که در مراسم تشیع جنازه این کشته شده‌گان حضور داشتند تأمین امنیت راه‌های مواصلاتی و

ورزش

سر مربی تازه تیم ملی افغانستان:

فوتبال را به افغانستان برمی گردانم

تیم ملی فوتبال افغانستان روز پنجشنبه ۲۱ عقرب در چارچوب رقابت‌های مقدماتی انتخابی جام جهانی ۲۰۱۸، در ورزشگاه تختی شهر تهران به مصاف تیم ملی کامبوج رفت که این بازی با نتیجه ۳ بر صفر به سود افغانستان تمام شد. گل‌های این دیدار را مصطفی زازی در دقیقه ۲، نورالله امیری در دقیقه ۷۸ و خبیر امانی در دقیقه ۹۴ بازی به ثمر رساندند. افغانستان در بازی رفت دو تیم نیز نتوانسته بود کامبوج را با نتیجه یک بر صفر شکست دهد. با این حال این تیم با وجود برد در مقابل کامبوج، شانس صعود به مرحله گروهی بازی‌های جام جهانی را از دست داد. این تیم اما دو بازی دیگر با کشورهای جاپان و سنگاپور پیش رو دارد و هنوز می‌تواند به صعود به مرحله انتخابی بازی‌های جام ملت‌های آسیا در سال ۲۰۱۹ امیدوار باشد. افغانستان در گروه B این رقابت‌ها با جاپان، سوریه، سنگاپور و کامبوج هم‌گروه است. این تیم در حال حاضر با ۲ برد و ۴ باخت از شش بازی و با تفاضل گل منفی دوازده در رتبه چهارم این گروه قرار دارد. بازی پنجشنبه نخستین بازی تیم ملی فوتبال افغانستان با هدایت پیترو شگر، مربی اهل صربستان این تیم بود. عملکرد ضعیف این تیم در بازی‌های قبلی این

دور از رقابت‌ها سبب شد که فدراسیون فوتبال افغانستان، اسلاوان اسکلیزیچ، مربی پیشین تیم ملی فوتبال این کشور را برکنار کند. مربی تازه در ترکیب تیم نیز تغییراتی را به وجود آورده است. از جمله، فیصل شایسته بازیکن خط میانی افغانستان به عنوان کاپیتان تیم به جای جلال الدین شریعتیار گزینش شده است. سر مربی تیم ملی فوتبال افغانستان دیروز با حضور در ورزشگاه تیم پرسپولیس ایران در مورد کار در تیم ملی کشور گفت: من ۵ روز است که قراردادم را با افغانستان امضا کردم و بازی با کامبوج اولین بازی من بود و می‌خواستم چالش جدیدی را امتحان کنم و افغانستان کم‌کم در حال پیشرفت است و خیلی جدی و حرفه‌ای با من ارتباط برقرار کردند. من پیشنهاد باشگاهی از اروپا داشتم اما می‌خواستم بعد از هدایت تیم ملی گرجستان در یک تیم ملی کار کنم می‌دانم مشکلاتی هست و شرایط سختی است اما امیدوارم فوتبال را به این کشور برگردانم. تا به اینجای کار صعود تیم ملی فوتبال جاپان از این گروه به مرحله بعدی قطعی شده است.

اعتراف رونالدو به برتری مسی:

مسی برنده توپ طلا می‌شود

کریستیانو رونالدو فصل گذشته را بهترین فصل دوران فوتبالی خود معرفی کرد و در عین حال پیش بینی کرد لیونل مسی توپ طلای فوتبال جهان را کسب کند. به گزارش ساکرت، کریستیانو رونالدو و لیونل مسی فصل گذشته عملکرد بسیار خوبی داشتند و رقابت این دو در قالب تیم‌هایشان باعث شد تا گل‌های زیادی به ثمر برسند ولی رونالدو در کسب جام برای تیمش ناکام بود و مسی برخلاف او توانست تیمش را به سه گانه برساند تا شانس بالایی برای توپ طلا داشته باشد. کریستیانو رونالدو ستاره پرتغالی رئال مادرید یکی از بهترین بازیکنان تاریخ فوتبال جهان است. او در ۷۶۰ بازی که به میدان رفته، توانسته ۵۰۴ گل به ثمر رساند و بهترین گلزن تاریخ باشگاه رئال مادرید به شمار می‌آید. کریستیانو رونالدو درباره برنده توپ طلای امسال که قرار است مراسمی در زوریخ برگزار شود گفت: اگر صادقانه باشیم مسی شانس بیشتری برای کسب توپ طلا دارد چرا که این گونه جوایز به رای افراد بستگی دارد. شما تیمتان به قهرمانی در لیگ قهرمانان و لیگ می‌رسد که نقش زیادی هم در کسب آن بازی کردید به همین خاطر طبیعتاً از شانس بالایی برای انتخاب به عنوان بهترین بازیکن برخوردار می‌شوید. من فصل گذشته بهترین عملکرد فوتبالی خودم را داشتم و توانستم بهترین گلزن قاره اروپا باشم ولی انتخاب به عنوان بهترین بازیکن جهان به رای افراد بستگی دارد ولی این اصلاً برای من مهم نیست چرا که اصلاً فکرش را نمی‌کردم بتوانم این جایزه را برای سه بار کسب کنم. در حال حاضر لیونل مسی ۴ توپ طلا و رونالدو ۳ توپ طلا کسب کرده که همگی سریالی بوده است. در واقع پس

از آنکه کاکا موفق شد توپ طلای فوتبال جهان را کسب کند کسی دیگر غیر از مسی و رونالدو برنده ارزشمندترین جایزه فوتبال جهان نشده است. این بازیکن پرتغالی در ادامه گفت: من رقیب همدیگر نیستیم و رابطه معمولی با هم داریم. هیچ کدام از بازیکنان در طول تاریخ موفق نشدند برای ۸ سال این جایزه مهم را برای خود سهمیم باشند به همین خاطر این رابطه ما خیلی خوب است که توانستیم برای مدت‌ها در رسیدن به آن رقابت کنیم. او برای تیمش قهرمانی می‌آورد و من نیز برای تیمم قهرمانی

می‌آورم. ما برای هم احترام قائل هستیم با اینکه رقیبی برای هم محسوب نمی‌شویم. او در ادامه درباره کار کردن با فرگوسن عنوان کرد از یک مترجم استفاده کرده است. خیلی از بازیکنان منجسری از لهجه فرگوسن انتقاد کرده بودند و می‌گفتند که متوجه حرف‌های این مربی اسکاتلندی نمی‌شدند. رونالدو درباره این موضوع گفت: بله من در اوایل یک مترجم داشتم تا حرف‌های او را برای من ترجمه کند. هنوز هم متوجه حرف‌های او نمی‌شوم.

صحبت‌های جنجالی ونگر درباره دوپینگ در فوتبال

سر مربی آرسنال در صحبت‌هایی جنجالی عنوان کرد در چند تیم فوتبال نیز دوپینگ داشته‌اند و این پدیده در این ورزش هم وجود دارد. به گزارش دیلی میل، آرسن ونگر که معمولاً در مصاحبه‌هایش محتاط است و سعی می‌کند زیاد جنجال راه نیندازد، این بار صحبتی را به زبان آورده که ممکن است برای او گران تمام شود. او در صحبت با روزنامه «اکیپ» از شایع بودن دوپینگ در فوتبال خبر داد و گفت: در طول ۳۰ سال دوران مربیگری که داشتم، هیچ وقت بازیکنان را برای بهتر بودن مجبور به استفاده از مواد نیروزا نکردم. اصلاً این فرهنگ و شرایط را قبول ندارم ولی معتقدم این پدیده در فوتبال هم وجود دارد. با وجود این، خیلی از تیم‌هایی که مقابل آنها بازی کرده‌ایم، چنین عقیده‌ای مانند ما نداشته‌اند و به تیم‌هایی باخته‌ایم که دوپینگ کرده‌اند. سر مربی آرسنال در ادامه گفت: صادقانه بگویم فکر نمی‌کنم تست‌های دوپینگ امروزه کافی باشد. برای من سخت است قبول کنم ۷۴۰ بازیکن در جام جهانی هیچ کدام دوپینگ نکرده‌اند. امیدوارم فوتبال انگلیس، عاری از هرگونه دوپینگ باشد. آزمایش دوپینگ که فیفا می‌گیرد، کافی نیست و یوفا نیز از آن تبعیت می‌کند. به نظر من باید قوانین سخت‌تری برای آن وجود داشته باشد. امیدوارم مشکلی با دوپینگ نداشته باشیم ولی باید چاره‌ای برای این مسئله اندیشیده شود. به نظر می‌رسد این صحبت‌های ونگر در روزهای آینده با واکنش روبه‌رو شود.

او که برای مستند فوتبالی خود در انگلیس به سر می‌برد درباره تماشاگران فوتبال در این کشور گفت: آنها با همه تماشاگرذان فرق می‌کنند و شور و شوق عجیبی دارند. هیچ وقت فراموش نمی‌کنم که آنها چه رفتار خوبی با من داشتند و همیشه با یادشان هستم.

او درباره علاقه مادر خود به فوتبال گفت: من به مادرم گفته‌ام که در بازی‌های بزرگ بازی من را نبیند. این یک قانون است چرا که او دچار استرس می‌شود. وقتی رسانه‌ها مدام درباره من و بازیکنان و تیم صحبت می‌کنند و او می‌خواهد بازی را ببیند دچار استرس می‌شود و به همین خاطر بهتر است او نزدیک تلویزیون نشود.

رونالدو هنوز نام مادر رونالدو جونیور فرزند خود را به رسانه‌ها اعلام نکرده است ولی عنوان کرد این موضوع را به فرزندش خواهد گفت: او درباره این موضوع گفت: برای من هیچ مشکلی وجود ندارد. اگر بخوام به فرزندم بگویم این را می‌گویم که خیلی از فرزندها در این دنیا مادر ندارند و یا پدر ندارند و آنها را از دست می‌دهند. مادرم حمایت بی‌نظیری از فرزندم انجام می‌دهد و من احترام زیادی برای او دارم ولی روزی به فرزندم همه این موضوعات را خواهم گفت.

رونالدو در دو سال اخیر به عنوان بهترین بازیکن فوتبال جهان انتخاب شده است اما او در سال ۲۰۱۵ شانس بسیار کمی برای رسیدن به توپ طلا دارد، چرا که نتوانست در فصلی که گذشت قهرمانی در جامی را با رئال مادرید به دست آورد. این درحالی است که رقیب او لیونل مسی فصل رویایی را پشت سر گذاشت و توانست جام قهرمانی را در سه گانه فوتبال اروپا و اسپانیا بالای سر برد.

حزب اپوزیسیون میانمار دولت تشکیل می‌دهد

با ادامه شمارش آرای انتخابات پارلمانی در میانمار، حزب اپوزیسیون آنگ سان سوچی توانست اکثریت کرسی‌های پارلمان را برای خود تضمین کرده و به این ترتیب راه برای تشکیل یک دولت غیرنظامی در این کشور طی پنجاه سال اخیر هموار شده است. به گزارش خبرگزاری آسوشیئدپرس، بنا بر اعلام کمیسیون انتخابات میانمار حزب اپوزیسیون میانمار موسوم به «لیگ ملی برای دموکراسی» تحت رهبری آنگ سان سوچی توانسته تاکنون با کسب ۳۴۸ کرسی (بیش از ۵۲ درصد) از حد نصاب ۳۲۹ کرسی که برای تشکیل دولت لازم است فراتر رفته و به این ترتیب می‌تواند اولین دولت غیر نظامی این کشور را پس از چندین دهه حکومت خوننا (نظامیان) تشکیل دهد.

پارلمان میانمار (سفلی و علیا) در مجموع ۶۶۴ کرسی دارد.

حزب سوچی تاکنون ۲۳۸ کرسی در مجلس نمایندگان (پارلمان یا مجلس سفلی) و ۱۱۰ کرسی برای مجلس علیا به دست آورده است.

حزب حاکم «اتحادیه توسعه و همبستگی» میانمار اما تنها ۴۰ کرسی به دست آورده است.

البته بر اساس قانون اساسی میانمار نظامیان به صورت خودکار ۲۵ درصد کرسی‌های پارلمان را در هر دو مجلس (علیا و سفلی) برای خود محفوظ دارند.

نظام سیاسی میانمار «جمهوری پارلمانی» توصیف شده و رییس جمهوری میانمار رییس کشور و هم رییس دولت است و به طور غیرمستقیم با رای پارلمان به این سمت انتخاب می‌شود. طبق قانون اساسی سال ۲۰۰۸ که توسط نظامیان حاکم بر این کشور تدوین شد، نامزدهای ریاست جمهوری توسط هیاتی متشکل از برگزیدگان نمایندگان ولایات در پارلمان، برگزیدگان نمایندگان شهرها در پارلمان و نظامیان تعیین و برای اخذ رای به پارلمان معرفی می‌شوند. هر یک از این سه گروه یک نماینده معرفی می‌کند و نامزدی که بیشترین آرا را به دست آورد، به مقام رییس جمهوری می‌رسد و دولت را تشکیل می‌دهد. دو نامزد بعدی به ترتیب به سمت معاونان اول و دوم رییس جمهوری انتخاب خواهند شد.

به گزارش بی.بی.سی قانون اساسی کنونی انتخاب اشخاصی را که خویشاوندان درجه یک آنان دارای تابعیت خارجی هستند از تصدی سمت ریاست جمهوری منع کرده است. همسر فقید خانم سوچی دارای تابعیت بریتانیایی بود و پسرانش نیز تابعیت همین کشور را دارند. سوچی گفته است که حزب اتحاد ملی برای دموکراسی به عنوان حزب حاکم، فردی را برای انتخاب به سمت ریاست جمهوری معرفی خواهد کرد و این شخص لزوماً تابع سیاست‌های حزبی خواهد بود.

با کسب اکثریت کرسی‌ها در هر دو مجلس، قاعدتاً باید انتظار داشت که معاون اول رییس جمهوری هم با نظر این حزب مشخص شود و معاون دوم احتمالاً از افراد مورد نظر ارتش باشد. ارتش میانمار، که طی حدود پنجاه سال گذشته قدرت را به طور مستقیم یا غیرمستقیم در دست داشته، خود را حافظ ارزش‌های ملی و استقلال و ثبات این کشور قلمداد کرده و بر همین اساس، موقعیت نظارتی را در قانون اساسی سال ۲۰۰۸ گنجانده است. در آن زمان، سوچی در بازداشت خانگی بود و حق مشارکت در امور سیاسی را نداشت.

این اولین انتخابات برمه طی بیست و پنج سال گذشته است که آزاد و منصفانه توصیف شده و نه تنها احزاب داخلی، بلکه ناظران خارجی هم که برای نظارت بر اجرای انتخابات به این کشور دعوت شده بودند، گفتند که نحوه مشارکت نامزدها، روند مبارزات انتخاباتی و سرانجام، رای‌گیری آزاد و در حد قابل قبول، منصفانه بوده است. اگرچه میانمار (برمه) در زمان حکومت نظامیان

پیستازی کلینتون در میان نامزدهای دموکرات انتخابات ریاست جمهوری امریکا

بر اساس تازه‌ترین نظرسنجی‌ها، هیلاری کلینتون توانسته است با وجود حملات تند «برنی سندرز»، رقیب دموکراتش علیه وی، پیستازی خود را با اختلاف بالایی در رقابت‌های ریاست جمهوری میان نامزدهای دموکرات حفظ کند.

بر اساس نظرسنجی منتشر شده توسط روزنامه نیویورک تایمز، هیلاری کلینتون، وزیر خارجه سابق امریکا و نامزد دموکرات‌ها در انتخابات ریاست جمهوری این کشور توانسته است ۵۲ درصد از آرای رای دهندگان دموکرات را به خود اختصاص دهد. این در حالی است که ساندرز، سناتور ایالت ورمونت تنها توانسته ۳۳ درصد از حمایت طرفداران دموکرات را به خود جلب کند.

اما حامیان ساندرز اعلام کردند که به طور مستمر پیگیر رقابت‌های ریاست جمهوری هستند و در همین راستا ۵۴ درصد از آنها اعلام کردند که توجه بسیاری به کمپین‌های انتخاباتی دارند، در مقابل ۳۸ درصد از طرفداران کلینتون چنین اظهاراتی داشته‌اند.

با این حال کلینتون از پایگاه اجتماعی قوی‌تر و محکم‌تری برخوردار است زیرا ۵۴ درصد از حامیان وی اعلام کرده‌اند که آنها تصمیم نهایی خود را در این باره گرفته‌اند، اما ۵۸ درصد از طرفداران ساندرز خاطر نشان کرده‌اند که هنوز در این باره مردد هستند.

بر اساس این نظرسنجی هم‌چنین مشخص شد ۶۲ درصد از اولین رای دهندگان طرفدار دموکرات به کلینتون رای می‌دهند.

بر اساس این نظرسنجی سراسری، از هر ۱۰ نفر رای اولی، شش نفر به شدت رویکرد باراک اوباما را قبول دارند. هم‌چنین از هر ۱۰ نفر از آنها، شش نفر پیش بینی می‌کنند که در دوره بعدی یک نامزد دموکرات سیاست‌های اوباما را ادامه خواهد داد.

فرمانده ارتش پاکستان خودش را به امریکا دعوت کرد!

خبرگزاری هند در گزارشی نوشت که فرمانده کل ارتش پاکستان بدون دریافت هیچ گونه دعوتی از سوی مقامات همتای آمریکایی خود، به واشنگتن می‌رود. خبرگزاری هند در گزارشی به نقل از یک مقام وزارت دفاع پاکستان نوشت: راحیل شریف، فرمانده کل ارتش پاکستان از ۱۶ نوامبر برای انجام سفری چهار روزه به امریکا می‌رود. وی بر اساس تصمیم خود این سفر را انجام می‌دهد و مقامات وزارت دفاع امریکا بنا بر درخواست وی، با او دیدار و گفت‌وگو می‌کنند.

این مقام پاکستانی که خواست نامش فاش نشود، گفت: پنتاگون از سوی سفارت پاکستان در واشنگتن در خواست ملاقات ژنرال شریف با مقامات آمریکایی را دریافت کرده است.

به ندرت اتفاق می‌افتد که فرمانده کل ارتش پاکستان بدون دریافت دعوت نامه‌ای به کشوری سفر کند.

این مقام نظامی پاکستان در این سفر خواستار دیدار با اشتهون کارتر، وزیر دفاع، جنرال مارک میلی، رئیس ستاد ارتش، جوزف دانفورد، رئیس ستاد مشترک ارتش امریکا و برخی مقامات دیگر نظامی است.